

«Γέφυρες εμπορίου και πολιτισμού»

Πρόγραμμα Περιβαλλοντικής
ΜΣΡ 2024/25

ΓΕΦΥΡΕΣ ΚΡΗΤΗΣ

Καμαρωτή γέφυρα του Πρέβελη

- © Βρίσκεται στον δρόμο για τη μονή Πρέβελη και διασχίζει τον μεγάλο ποταμό που καταλήγει στη διάσημη παραλία της λίμνης. Κτίστηκε τον 18ο αιώνα από μοναχούς της μονής και έχει μήκος 13,5m . Εκατέρωθεν βρίσκονται αναθηματικές επιγραφές.

ΓΕΦΥΡΑ ΚΕΡΙΤΗ

- ⊙ Η γέφυρα του ποταμού Κερίτη στον Αλικιανό είναι *πετρόκτιστη* με τρία τόξα και κτίστηκε το 1908, έχοντας χαρακτηριστεί ως διατηρητέο νεώτερο μνημείο. Η γέφυρα κατέρρευσε στις 25 Φεβρουαρίου 2019, κατά τη διάρκεια μεγάλης κακοκαιρίας.
- ⊙ Δίπλα στον χώρο αυτό την 1η Αυγούστου 1941 οι Γερμανοί εκτέλεσαν 118 άνδρες, ανάμεσα τους και ανάπηρους, από την περιοχή με την κατάπτυστη κατηγορία της αντίστασης κατά την εισβολή των Γερμανών στο νησί.
- ⊙ Ως και σήμερα δεν έχει αποδοθεί δικαιοσύνη των Γερμανών γι' αυτό το αισχρό έγκλημα πολέμου στον Αλικιανό, όπως και σε κανένα άλλο μαρτυρικό μέρος της Κρήτης.

ΓΕΦΥΡΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΣ

Η γέφυρα της Ελεύθερνας είναι αρχαία ελληνική τοξωτή γέφυρα κοντά στην Αρχαία Ελεύθερνα, στην Κρήτη.

Η γέφυρα περιγράφηκε για πρώτη φορά από τον Άγγλο Τόμας Έιμπελ Μπρίματζ Σπρατ. Καθώς έκανε έρευνες στην Κρήτη, την επισκέφτηκε το 1853. Ωστόσο, η γέφυρα χρονολογείται στα τέλη του 4ου ή στις αρχές του 3ου αιώνα π.Χ.

ΓΕΦΥΡΑ ΤΗΣ ΑΡΑΔΑΙΝΑΣ

Η γέφυρα της Αράδαινας είναι μια από τις πιο εντυπωσιακές κατασκευές στην Ελλάδα. Δεσπόζει επιβλητικά πάνω από το φαράγγι της Αράδαινας στα Χανιά της Κρήτης. Με ύψος 138 μέτρα, είναι η υψηλότερη γέφυρα στην Ελλάδα και η δεύτερη υψηλότερη στην Ευρώπη. Η ιστορία της γέφυρας αρχίζει το 1985, όταν η κατασκευή της ξεκίνησε με πρωτοβουλία της οικογένειας Βαρδινογιάννη και ολοκληρώθηκε το 1986. Δεν ήταν μόνο ένα τεχνικό επίτευγμα αλλά και ένα κοινωνικό έργο με τεράστια σημασία για την τοπική κοινότητα.

ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΣΙΜΑ

Η γέφυρα του Σίμα στις Πρασές Ρεθύμνου είναι η ψηλότερη κτιστή γέφυρα στην Κρήτη και αποτελεί ένα κατασκευαστικό θαύμα για την εποχή που κτίστηκε. Βρίσκεται στη νότια μεριά του Βρύσινα, πάνω στον δρόμο που ενώνει το Ρέθυμνο με την περιοχή του φράγματος Αμαρίου, γεφυρώνοντας τις δύο βραχώδεις πλευρές του άγριου φαραγγιού Καμινόλακος. Η Καμάρα του Σίμα ολοκληρώθηκε μετά το 1912, παρόλο που δημοπρατήθηκε το 1910, μετά από πολλά χρόνια προγραμματισμού της οδικής σύνδεσης του Ρεθύμνου με το Αμάρι. Η καμάρα του Σίμα έχει τρία ίσα τόξα, κτισμένα πάνω σε πολύ ψηλά πέδιλα. Η περίτεχνη γέφυρα διατηρείται σήμερα σε εξαιρετική κατάσταση και βρίσκεται ακόμα σε χρήση.

ΣΥΝΧΡΟΝΕΣ ΓΕΦΥΡΕΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΦΥΡΑ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

Η Υψηλή Γέφυρα Ευρίπου ή Νέα γέφυρα Χαλκίδας είναι καλωδιωτή γέφυρα πάνω από τον πορθμό του Ευρίπου στην Εύβοια, κοντά στη Χαλκίδα. Αποτελεί τμήμα της οδικής παράκαμψης της Χαλκίδας και ενώνει τη βοιωτική ακτή κοντά στο εργοστάσιο τσιμέντων με την ευβοϊκή στον λόφο Μπαταριά, μέσω του Αυτοκινητοδρόμου Σχηματαρίου-Χαλκίδας. Η κατασκευή του έργου ξεκίνησε τον Μάιο του 1985 και ολοκληρώθηκε το 1993. Έχει συνολικό μήκος 694,5 μέτρα, ωφέλιμο πλάτος 12,5 μέτρα και ελεύθερο ύψος 34,5 μέτρα.

Γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου

- © Η γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου γνωστή επίσημα ως γέφυρα Χαρίλαος Τρικούπης είναι καλωδιωτή γέφυρα που ολοκληρώθηκε και τέθηκε σε λειτουργία το 2004 μέσω της οποίας επιτεύχθηκε τόσο η σύζευξη μεταξύ του Ρίου και του Αντιρρίου όσο και η σύνδεση της Πελοποννήσου με τη δυτική ηπειρωτική Ελλάδα και προς τα πάνω και ευρύτερα με το υπόλοιπο της Ευρώπης . Αποτελεί τμήμα της Ιόνιας οδού, της Ευρωπαϊκής οδού και κατασκευάστηκε από τη Γαλλία.

ΓΕΦΥΡΕΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Γεφύρι του Ντούβλη

- ◉ Βρίσκεται στον νομό Ιωαννίνων. Συνδέει τα χωριά Βοτονόσι και Ανθοχώρι. Η τοπική ονομασία Ντούβλη πιθανόν να προέρχεται από το όνομα του τούρκου που το κατασκεύασε. Η αρχιτεκτονική του γεφυριού είναι χαρακτηριστική της παραδοσιακής ηπειρωτικής τεχνοτροπίας, με τρία τόξα που επιτρέπουν τη διέλευση πάνω από τον ποταμό. Η κατασκευή του γεφυριού χρονολογείται πιθανότατα στην περίοδο της Οθωμανικής κυριαρχίας, εξυπηρετώντας τη σύνδεση των κοινοτήτων και το εμπόριο στην περιοχή.

Γεφύρι του Λαζαρίδη

- Βρίσκεται κοντά στο χωριό Κήποι, στο κεντρικό Ζαγόρι. Κατασκευάστηκε το 1753 με χρηματοδότηση του Τόλη Κοντοδήμου εξ ου και το ένα από τα ονόματα του. Το δεύτερο όνομα προέρχεται από τον ιδιοκτήτη του κοντινού νερόμυλου. Το γεφύρι γεφυρώνει το ρέμα Βικάκη σε υψόμετρο 750 μέτρων και συνδέει τα χωριά Κήποι και Κουκούλι.

Γεφύρι της Πάλτσας

- Βρίσκεται στα Τζουμέρκα. Συνδέει τις δυο όχθες του ποταμού Καλαρρύτεκου. Παλαιότερα εξυπηρετούσε την επικοινωνία μεταξύ των χωριών της περιοχής

Γεφύρι της Βωβούσας

- Βρίσκεται στο κέντρο του χωριού Βωβούσα στο ανατολικό Ζαγόρι. Γεφυρώνει τον ποταμό Αώο. Κατασκευάστηκε το 1748 με τη δαπάνη του Αλέξη Μίσιου.

Γεφύρι του Αυλακίου

Είναι πεντάτοξο πέτρινο γεφύρι που κτίστηκε το 1907 με 1911 και είναι μήκους 76,5 μέτρων και ύψους 14,50 μέτρων . Το γεφύρι ήταν ζωτικής σημασίας, καθώς επέτρεπε το πέρασμα από τη μια μεριά ως το Μουζάκι, την Καρδίτσα και το Καρπενήσι όπου υπήρχαν οι αλευρόμυλοι και οι νεροτριβές .Βρίσκεται στην επαρχία Βάλτου και γεφυρώνει τον Αχελώο ποταμό. Η περιοχή όπου κατασκευάστηκε το γεφύρι ονομάζεται «Τριχιές», και πήρε το όνομά της από τις τριχιές πάνω στις οποίες κρεμόταν παλιότερα ένα καρέλι .Μεταγενέστερα, κατασκευάστηκε στη θέση του καρελιού ένα πέτρινο μονότοξο γεφύρι, που σε κάποια κατεβασιά του Αχελώου όμως δεν άντεξε και έπεσε. Το πότε φτιάχτηκε αυτό το γεφύρι ή το πώς ήταν το σχήμα του δεν το γνωρίζουμε, καθώς δεν έχει σωθεί κανένα στοιχείο γι' αυτό. Το γεφύρι που υπάρχει σήμερα στη θέση του, το κατασκεύασαν οι Ηπειρώτες μαστορες Νικόλαος Σούλης και Σιδέρης . Κάτω από το τόξο της καμάρας προς την μεριά του Βάλτου, είναι χαραγμένη η ημερομηνία «1909» καθώς επίσης και τα αρχικά «ΓΛΧ ..9», γεγονός που επιβεβαιώνει την περίοδο της κατασκευής του. Στο βόρειο κλειδί της κεντρικής του καμάρας έχει επίσης σκαλιστεί η ημερομηνία 1909.

Γέφυρα Άρτας

Η γέφυρα τις Άρτας πρωτοχτίστηκε στα χρόνια της κλασικής Αμβρακίας επί βασιλέως Πύρρου Α' και αργότερα απέκτησε τη σημερινή του μορφή τα έτη 1602-1606 μ.Χ. Είναι λιθόκτιση γέφυρα του ποταμού Αράχθου. Είναι απο τα γνωστότερα αν όχι και το πιο γνωστό γεφύρι της Ελλάδας κυρίως για τον θρύλο με τη γυναίκα του πρωτομάστορα και για το

θρυλικό δημοτικό τραγούδι . Σύμφωνα με τον μύθο γινόταν, προσπάθειες να κτιστεί η γέφυρα

όμως τα θεμέλιά της κάθε πρωί ήταν κατεστραμένα.

Στο τέλος σύμφωνα με τη λαϊκή παράδοση ένα πτηνό με ανθρώπινη φωνή γνωστοποίησε πως για να

στεριώσει η γέφυρα απαιτείται η ανθρωποθυσία της συζύγου του πρωτομάστορα. Το οποίο και έγινε

με κατάρες που καταλήγουν σε ευχές.

Στον συγκεκριμένο μύθο υπάρχει μία βάση σχετικά με τον θρύλο .Όταν χρειάστηκε να περάσει

από την περιοχή μεγάλη δύναμη οθωμανικού στρατού ζητήθηκε η βοήθεια των κατοίκων για

τη δημιουργία μιας γέφυρας. Τότε προσέτρεξαν πάρα πολλοί δηλώνοντας ότι γνωρίζουν να

κτίζουν, προκειμένου να κερδίσουν κάποια εύνοια. Όταν όμως έμαθαν οι κάτοικοι τον σκοπό για τον οποίο θα περνούσε ο τουρκικός στρατός πήγαιναν τη νύχτα και γκρέμιζαν ό,τι

είχαν φτιάξει. Όταν οι Τούρκοι ζήτησαν να μάθουν γιατί αργεί τόσο πολύ το έργο εκείνοι

απάντησαν ότι τελικά είναι στοιχειωμένο το μέρος πιστεύοντας ότι οι Τούρκοι ή δεν θα περνούσαν ή ότι θα επέστρεφαν. Τότε ο Τούρκος διοικητής διέταξε τη σύλληψη του Πρωτομάστορα και της γυναίκας του και τη θανάτωσή τους. Τότε φοβούμενοι όλοι οι άλλοι

εμπλεκόμενοι στο έργο της ανέγερσης ,για τη τύχη που θα τους περίμενε έσπευσαν και ολοκλήρωσαν το γεφύρι συνοδεύοντας με κατάρες το τουρκικό στρατό αναπολώντας την

αλλοτινή δόξα της φυλής που επί Μεγάλου Αλεξάνδρου έφθασαν από τον Δούναβη μέχρι τον

Ευφράτη . Μετά όμως την εθνεγερσία του 1821 και αναμένοντας την απελευθέρωσή τους

από τον ελληνικό στρατό οι προηγούμενες κατάρες έγιναν ευχές.

Γέφυρα Πλακίδα

Το γεφύρι του Πλακίδα η αλλιώς καλογερίκο είναι πέτρινο και χαρακτηρίζεται απο την παρουσία τριών σχεδόν ίδιων τοξών . Βρίσκεται στο Ζαγόρι και κτίστηκε το 1814 .Πριν κτιστεί υπήρχε στη θέση του ένα ξύλινο γεφύρι αλλά το 1814 ο Ηγούμενος Σεραφείμ της μονής του προφήτη Ηλία Βίτσας αποφάσισε να αντικαταστήσει το ξύλινο γεφύρι με ένα πέτρινο, γι'αυτό και το γεφύρι ονομάστηκε καλογερίκο. Παράλληλα κτίστηκε και ένας νερόμυλος δίπλα απο το γεφύρι ο οποίος όμως πλέον δεν μπορεί να διασωθεί .Το γεφύρι μετά ξαναεπισκευάστηκε το 1863 απο τον Ανδρέα και Αλέξανδρο Πλακίδα και έτσι έγινε και γνωστή ως γέφυρα του Πλακίδα .Ξαναεπισκευάστηκε το 1912 απο τον Ευγένιο Πλακίδα ο οποίος επίσης έφτιαξε και μια βρύση κοντά στη γέφυρα αλλά ούτε αυτή διασώζεται .Η γέφυρα επισκευάστηκε επίσης το 1927, με έξοδα τηςκοινότητας Κουκουλίου, και το 1969, από την αρχαιολογική υπηρεσία. .Τον Αύγουστο του 2018 παρατηρήθηκαν αποκολλήσεις πετρών σε βάθρο του γεφυριού, με αποτέλεσμα η υπηρεσία νεότερων μνημείων να προχωρήσει άμεσα σε εργασίες αποκατάστασης, εκμεταλλευόμενη το γεγονός ότι η κοίτη του ποταμού είχε στερέψει

Γεφύρι του Καπετάν Αρκούδα

- ◉ Βρίσκεται κοντά στο Δίλοφο Ζαγορίου. Κτίστηκε το 1806 με χρηματοδότηση του Εβραίου Σολομώντα Ματσίλη. Οι αρχικές του ονομασίες ήταν "γεφύρι του Εβραίου" ή "γεφύρι του Ξηροποτάμου". Στις 6 Αυγούστου του 1906, ο τουρκικός στρατός σκότωσε στο σημείο αυτό τον Σαμαρινιώτη μακεδονομάχο Καπετάν Αρκούδα και από τότε το γεφύρι πήρε το όνομά του.

Γεφύρι του Μύλου

- ◉ Το γεφύρι του Μύλου βρίσκεται στο Ζαγόρι, στο χωριό Κήποι (Μπάγια), γεφυρώνοντας το λεγόμενο Μπαγιώτικο ποτάμι. Οι κάτοικοι πήγαιναν στον απέναντι εκκλησιαστικό μύλο - εξ' ου και τ' όνομα- ή στους κήπους τους, ή έφευγαν για Γιαννενα περνώντας το γεφύρι. Στο κέντρο του γεφυριού υπάρχει μια επιγραφή πάνω σε μια μαύρη πέτρα γραμμένη «βουστροφηδόν», δηλαδή διαβάζεται ανάλογα με την κίνηση των βοδιών. Την ημέρα των Θεοφανίων ο παπάς ρίχνει το Σταυρό στο νερό από την κορυφή του γεφυριού.

Γεφύρι του Παπαστάθη

- Το γεφύρι του Παπαστάθη είναι τετράτοξο γεφύρι που βρίσκεται μεταξύ Δρίσκου και Ανατολικής και γεφυρώνει τον Άραχθο ποταμό. Το γεφύρι έχτισε το 1746 ο Ηγούμενος της Μονής Βίλιζας Αγάπιος.

Γεφύρι του Καμπέρ Αγά

- Στην περιοχή του Ανατολικού Ζαγορίου, κοντά στους Μηλιωτάδες, πάνω από τον ποταμό Ζαγορίτικο βρίσκεται το επιβλητικό μονότοξο πέτρινο γεφύρι του Καμπέρ Αγά. Το άνοιγμά του αγγίζει τα 18 μέτρα και το ύψος του τα 5 μέτρα. Το όνομά του το οφείλει στον αγά Καμπέρ που έδωσε χρήματα για την κατασκευή του. Παλαιότερα υπήρχε εκεί και ομώνυμο χάνι για την ξεκούραση των ταξιδιωτών που περνούσαν από την περιοχή.

Γεφύρι του Μανώλη

- Είναι πέτρινο μονότοξο γεφύρι το οποίο γεφυρώνει τον Αγραφιώτη ποταμό. Βρίσκεται κάτω από τα νερά της λίμνης των Κρεμαστών τους περισσότερους μήνες του χρόνου και μόνο λίγες μέρες έρχεται στην επιφάνεια. Χτίστηκε το 1659 και πήρε το όνομά του από τον πρωτομάστορά του.

Το Θεογέφυρο

- ◉ Είναι φυσική τοξωτή γέφυρα που γεφυρώνει τον ποταμό Θύαμη στην Ήπειρο, στη Ζίτσα των Ιωαννίνων. Είναι από τα πιο γνωστά φυσικά μνημεία της Ελλάδας. Κατέρρευσε στις 18 Φεβρουαρίου 2018 λόγω έντονης βροχής.

Γέφυρα της Τσιπιανής

- © Ενώνει τις όχθες του ποταμού Βάρδα. Χτίστηκε το 1875 από τον Αναστάσιο Πασπαλιάρη στο Γρεβενίτη.

Γεφύρι της Τέμπλας

- Βρίσκεται στην Ευρυτανία στον ποταμό Αχελώο και συνδέει τα δύο χωριά Τοπόλιανα και Βρουβιανά του Βάλτου. Χτίστηκε το 1909 από τον Ηπειρώτη Νικόλαο Σούλη.

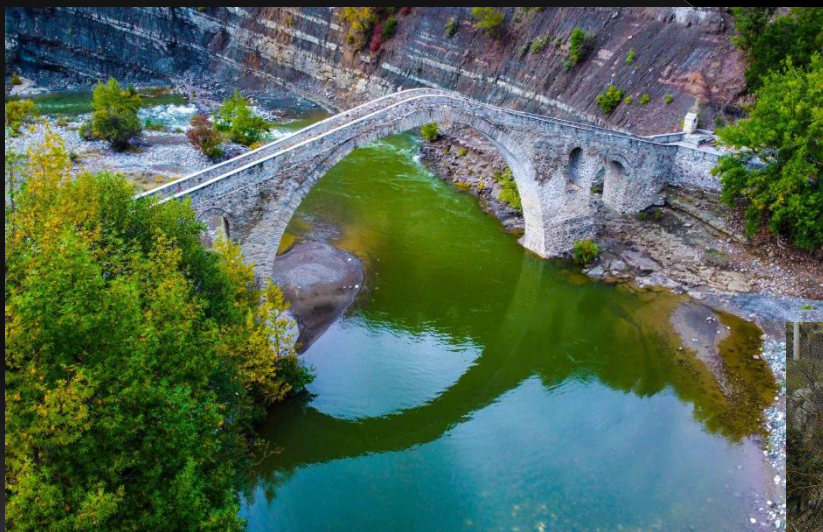

Γεφύρι της Πλάκας

- Το Γεφύρι της Πλάκας είναι μονότοξη πέτρινη γέφυρα επί του ποταμού Αράχθου, στα σύνορα των νομών Άρτας και Ιωαννίνων. Με άνοιγμα τόξου 40,20 μέτρα, ύψος 21 μέτρα και πλάτος καταστρώματος 3,20 μέτρα, είναι το μεγαλύτερο μονότοξο γεφύρι των Βαλκανίων και αποτελεί έξοχο δείγμα λαϊκής αρχιτεκτονικής.
Κτίστηκε το 1863 από μαστόρους και πελεκάνους της πέτρας από την Πυρσόγιαννη της Κόνιτσας, με έξοδα του Κωνσταντίνου Αρβανιτογιάννη, που πρόσφερε 30.000 γρόσια για την κατασκευή του και χρησιμοποιήθηκε ως δρόμος εμπορίου, καθώς ένωνε τα Τζουμέρκα με την υπόλοιπη Ήπειρο και τη Θεσσαλία. Όταν τελείωσε το έργο κι έγιναν τα εγκαίνια, έπεσε η καμάρα και μετά από λίγο καιρό οι Τζουμερκιώτες έφεραν τον αρχιμάστορα Κώστα Μπέκα από τα Πράμαντα και το γεφύρι ξαναχτίστηκε το 1866 με έξοδα των Ιωάννη Λούλη από Αετορράχη, Αναγνώστη Λύτρα και Ιωάννη Ρήγκα από τα Πράμαντα και του Αναγνώστη Μάρου από τους Μελισσουργούς, ενώ η κοινότητα Αγνάντων προσέφερε την ξυλεία για τις σκαλωσιές του οικοδομήματος.

ΘΡΑΚΗ-ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

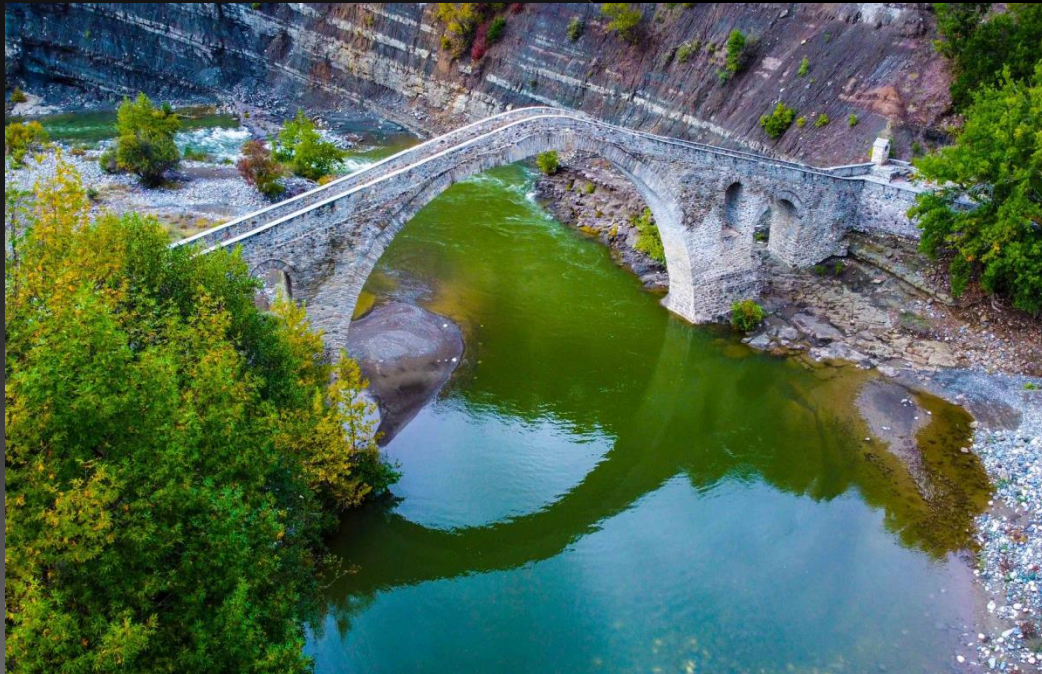
ΥΔΑΤΟΓΕΦΥΡΟ ΤΟΥ ΚΙΜΕΡ ΝΕΡΟΥ

- ◎ Περιοχή : Φέρες , ποταμός Σαμία
- ◎ Χρονολογία : 12^{ος} αιώνας (είναι υπόλειμμα του βυζαντινού υδατόγεφυριού)
- ◎ Το μεγαλύτερο μέρος του καταστράφηκε το 1955
- ◎ Μετέφερε νερό από μακρινή πηγή
- ◎ Την φροντίδα του ανέλαβε ο Ισαάκιος Κομνηνός

ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ ΤΟΥ ΑΖΙΖ ΑΓΑ

- ⊙ Περιοχή : Δήμος Γρεβενών, Μακεδονία
- ⊙ Χρονολογία : 19^ο αιώνα ή το 1727
- ⊙ Ο Αζιζ Αγάς ανέθεσε την κατασκευή σε φημισμένο πρωτομάστορα, αλλά εξ αιτίας του μεγάλου μήκους και ύψους του, το γεφύρι παρουσίαζε δυσκολίες. Δύο φορές έπεσε η μεσαία καμάρα μετά την αφαίρεση των καλουπιών. Όταν οι σκαλωσιές και τα καλούπια στήθηκαν για τρίτη φορά, ο Αζιζ Αγάς απείλησε τον πρωτομάστορα πως αν το γεφύρι πέσει για τρίτη φορά "θα του πάρει το κεφάλι". Την ώρα που αφαιρούνταν και τα τελευταία καλούπια, ο πρωτομάστορας έντρομος κατέφυγε στη "ράχη Σκύφτη", λίγο νότια του γεφυριού, κατά το Κηπουριό για ν' αποφύγει τις κυρώσεις, αν το γεφύρι ξαναέπεφτε. Το γεφύρι όμως τη φορά αυτή στάθηκε όρθιο. Ο Αγάς κάλεσε κοντά του με έναν χωροφύλακα τον πρωτομάστορα, τον συνεχάρη και τον πλήρωσε.

ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ ΤΟΥ ΓΚΟΤΖΙΑ

- ◎ Περιοχή : Φέρες ,
κόντα στην μεγάλη
βρύση Γκοτζιά
- ◎ Η αρχική μορφή του
ήταν δίοξο . το 1962
γκρεμίστηκε τμήμα
του και με επεμβάσεις
αλλοιώθηκε και
προστέθηκε μια τρίτη
τσιμεντένια καμάρα

Γέφυρα Πολύανθου

Η Γέφυρα Πολύανθου είναι μια ιστορική πέτρινη γέφυρα που βρίσκεται στον ποταμό Κομψάτο της Θράκης. Χρονολογείται από τον 17ο ή 18ο αιώνα και αποτελεί

χαρακτηριστικό δείγμα οθωμανικής αρχιτεκτονικής. Η γέφυρα διαθέτει τρία τόξα με

κατεύθυνση από δύση προς ανατολή και κατασκευάστηκε με πλακερές πέτρες από

Ηπειρώτες τεχνίτες.

Στην ευρύτερη περιοχή έχουν εντοπιστεί αρχαιολογικά ευρήματα, όπως μια τρίκλιτη παλαιοχριστιανική βασιλική και το βυζαντινό κάστρο του Πολύανθου, που υποδεικνύουν την ιστορική σημασία της περιοχής.

Μάλιστα, παρά την οθωμανική προέλευση της γέφυρας, μερικοί την αναφέρουν ως

βυζαντινή, πιθανώς λόγω της παρουσίας βυζαντινών αρχαιοτήτων στην περιοχή.

Γέφυρα Κομφάτου

Η γέφυρα του ποταμού Κομφάτου στη Θράκη είναι ένα σημαντικό ιστορικό και αρχιτεκτονικό μνημείο. Βρίσκεται στην έξοδο του ποταμού, ανάμεσα στα χωριά Ίασμος και Πολύανθος.

Πρόκειται για μια μεσαιωνική, πέτρινη τοξωτή γέφυρα που χρονολογείται

πιθανότατα από τη βυζαντινή ή την οθωμανική περίοδο. Η τεχνική της κατασκευής

της και η χρήση φυσικών υλικών την καθιστούν ιδιαίτερη, καθώς απαιτούσε εξειδικευμένες γνώσεις μηχανικής εκείνης της εποχής.

Η γέφυρα αυτή εξυπηρετούσε τη σύνδεση μεταξύ των ορεινών περιοχών της

Ροδόπης και της πεδιάδας, αποτελώντας κομβικό σημείο για την εμπορική και κοινωνική ζωή της περιοχής.

© Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

Γέφυρα Πολυφύτου

Η Γέφυρα Πολυφύτου στη Μακεδονία,
γνωστή και ως Υψηλή Γέφυρα
Σερβίων,

έχει μήκος 1.372 μέτρα, η δεύτερη
μεγαλύτερη γέφυρα της Ελλάδας,
μετά τη

γέφυρα του Ρίου Αντιρρίου.

Συνδέει την Κοζάνη με την Πιερία,
διασχίζοντας τη λίμνη Πολυφύτου
στον ποταμό Αλιάκμονα.

Η γέφυρα αυτή, είναι κομβικής
σημασίας για την κυκλοφορία στη
Δυτική Μακεδονία, καθώς ενώνει
την Κοζάνη με τη Θεσσαλονίκη και
την Κεντρική Ελλάδα.

Είναι επίσης πολύ σημαντική για την
τοπική οικονομία, διευκολύνοντας
τη

μεταφορά προϊόντων και την σύνδεση
αγροτικών περιοχών.

ΓΕΦΥΡΑ ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ

Η Γέφυρα του Αρκαδικού, γνωστή και ως Γέφυρα της Καζάρμας είναι μία από τις τέσσερις μυκηναϊκές γέφυρες που αποτελούν μέρος ενός παλαιού δικτύου δρόμων που προοριζόταν να φιλοξενήσει άρματα, ανάμεσα στο φρούριο της Τίρυνθας και

την πόλη της Επιδαύρου στην Πελοπόννησο της νότιας Ελλάδας. Χρονολογείται στην Ελληνική Εποχή του Χαλκού (13ος αιώνας π.Χ.) και είναι μία από τις

αρχαιότερες γέφυρες που σήμερα υπάρχουν και χρησιμοποιούνται. Βρίσκεται στο

χωριό Αρκαδικό Αργολίδας και θεωρείται η αρχαιότερη διατηρημένη γέφυρα της Ευρώπης και πιθανότατα του κόσμου

ΓΕΦΥΡΑ ΠΟΤΑΜΟΥ ΕΒΡΟΥ

Η γέφυρα του ποταμού Έβρου, γνωστή και ως γέφυρα Κήπων, έχει σημαντική ιστορία και στρατηγική σημασία. Κατασκευάστηκε το 1925 και συνδέει την Ελλάδα με την Τουρκία. Η γέφυρα έχει χρησιμοποιηθεί για εμπορικούς και στρατιωτικούς σκοπούς, και η θέση της την καθιστά κρίσιμη για τη διασύνδεση των δύο χωρών. Κατά τη διάρκεια των Βαλκανικών Πολέμων και του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, η γέφυρα είχε στρατηγική σημασία, καθώς οι δυνάμεις που τη διατηρούσαν είχαν έλεγχο στις μετακινήσεις στην περιοχή. Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, η γέφυρα ανακαινίστηκε και συνέχισε να παίζει σημαντικό ρόλο στη μεταφορά ανθρώπων και εμπορευμάτων.

Σήμερα, η γέφυρα του Έβρου είναι ένα σημαντικό σημείο διέλευσης και συνδέει τις δύο χώρες,

Ελλάδα -Τουρκία διευκολύνοντας την κυκλοφορία και την οικονομία. Επίσης, αποτελεί και τουριστικό προορισμό, καθώς η περιοχή γύρω από τον Έβρο είναι πλούσια σε φυσική ομορφιά και πολιτιστική κληρονομιά

Γέφυρα Αλιάκμονα

Η Γέφυρα Αλιάκμονα της Μακεδονίας είναι μία από τις σημαντικές γέφυρες στη Μακεδονία, καθώς διασχίζει τον ποταμό Αλιάκμονα, τον μεγαλύτερο ποταμό της Ελλάδας (297χλμ).

Είναι σημαντικός κόμβος που συνδέει τη Δυτική και Κεντρική Μακεδονία, εξυπηρετώντας μεγάλο αριθμό οχημάτων. Είναι επίσης, μία από τις μεγαλύτερες γέφυρες της περιοχής, παρόλο που δεν φτάνει το μέγεθος της Γέφυρας Πολυφύτου.

Η σημασία της είναι μεγάλη, καθώς αποτελεί βασικό πέρασμα για την Εγνατία οδό, αλλά και επιπλέον, επειδή ο Αλιάκμονας τροφοδοτεί σημαντικά υδροηλεκτρικά έργα, όπως το φράγμα Πολυφύτου, και η γέφυρα βρίσκεται κοντά σε αυτά τα έργα υποδομής.

ΓΕΦΥΡΑ ΠΟΤΑΜΟΥ ΝΕΣΤΟΥ

Η γέφυρα του ποταμού Νέστου είναι μια σημαντική κατασκευή που συνδέει περιοχές της Βόρειας Ελλάδας. Κατασκευάστηκε τη δεκαετία του 1980 και έχει χρησιμοποιηθεί για τη μεταφορά οχημάτων και πεζών. Είναι γνωστή για την αρχιτεκτονική της και την εντυπωσιακή της θέση πάνω από τον ποταμό Νέστο, ο οποίος είναι γνωστός για την ομορφιά του και τη βιοποικιλότητά του. Η γέφυρα έχει συμβάλει στην ανάπτυξη του τουρισμού στην περιοχή, καθώς οι επισκέπτες έρχονται για να θαυμάσουν τη θέα και να εξερευνήσουν τις γύρω περιοχές. Επιπλέον, έχει ιστορική σημασία, καθώς χρησιμοποιείται για τη σύνδεση διαφόρων χωριών και πόλεων. Κατασκευάστηκε κατά τη διάρκεια της περιόδου της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, και συγκεκριμένα το 1904. Η κατασκευή της ήταν σημαντική για την ανάπτυξη των συγκοινωνιών στην περιοχή, διευκολύνοντας τη μεταφορά ανθρώπων και αγαθών. Έχει χαρακτηριστική αρχιτεκτονική, με πέτρινα τόξα και εντυπωσιακή κατασκευή, που την καθιστά ένα από τα πιο αναγνωρίσιμα μνημεία της περιοχής. Σήμερα, η γέφυρα του Νέστου αποτελεί και τουριστικό προορισμό, καθώς πολλοί επισκέπτες έρχονται για να θαυμάσουν την ομορφιά της φύσης γύρω από τον ποταμό αλλά και την αρχιτεκτονική της.

ΠΕΤΡΙΝΗ ΓΕΦΥΡΑ

Η πέτρινη γέφυρα των Σκοπίων, με μήκος 214 μέτρα, πλάτος 6 μέτρα και 12 καμάρες, συνδέει το κέντρο των Σκοπίων με την παλιά πόλη, περνώντας πάνω από τον ποταμό Αξιό. Σύμφωνα με τις περισσότερες πηγές κατασκευάστηκε το 15ο αιώνα και καταστράφηκε πολλές φορές όπως κατά τον σεισμό του 1555 από τον οποίο έπαθαν σοβαρές ζημιές τέσσερις από τις κολόνες του. Στη διάρκεια των Αιώνων, πάνω στη γέφυρα, έγιναν πολλές εκτελέσεις όπως η εκτέλεση του επαναστάτη Duke Karposh, βασιλιά του Κουμάνοβο, το 1689. Το 1944 τοποθετήθηκαν στη γέφυρα εκρηκτικά από τους Γερμανούς χωρίς όμως τελικά να προκληθούν ζημιές στη γέφυρα.

Γέφυρα Τέχνης

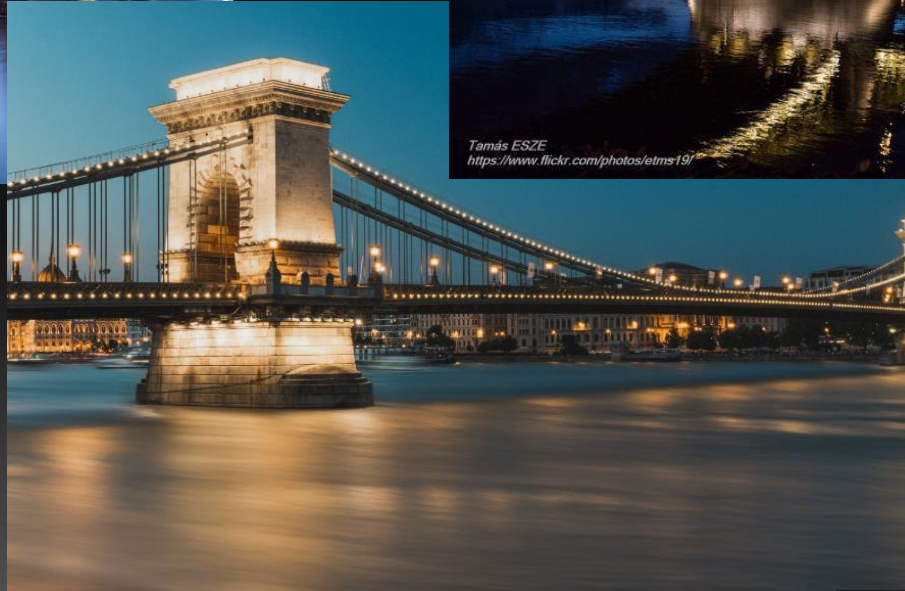
Η Γέφυρα Τέχνης, είναι μια πεζογέφυρα στον ποταμό Βαρδάρη στο κέντρο των Σκοπίων, της πρωτεύουσας της Βόρειας Μακεδονίας. Στη γέφυρα υπάρχουν πολλά αγάλματα διάσημων μακεδόνων καλλιτεχνών και μουσικών.

Κατασκευάστηκε στο πλαίσιο του μεγαλύτερου έργου για τα Σκόπια 2014, με εκτιμώμενο κόστος κατασκευής 2,5 εκατομμυρίων ευρώ. Η γέφυρα περιλαμβάνει

29 γλυπτά, με 14 σε κάθε πλευρά και ένα στο κέντρο. Έχει μήκος 83 μέτρα (272 πόδια) και πλάτος 9,2 μέτρα (30 πόδια), ενώ το κεντρικό τμήμα της γέφυρας έχει πλάτος 12 μέτρα (39 πόδια).

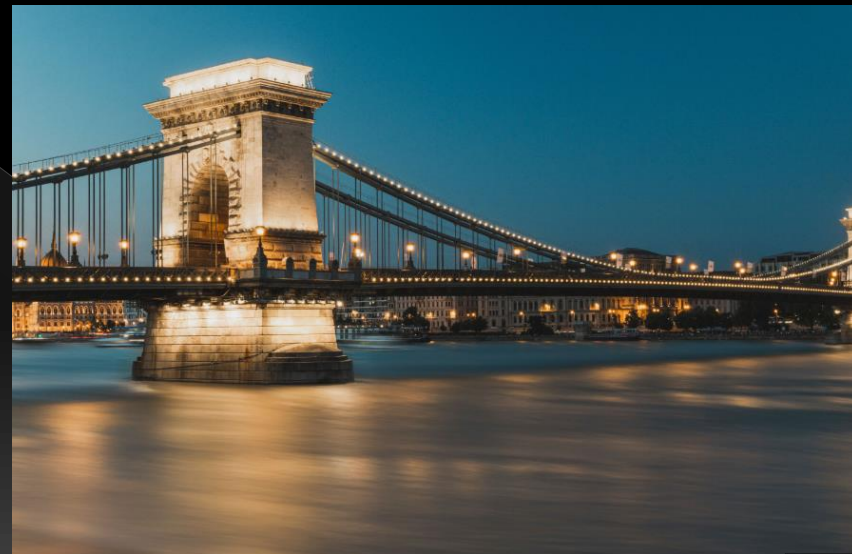

ΓΕΦΥΡΕΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Γέφυρα των Αλυσίδων

Η γέφυρα των αλυσίδων ή γέφυρα Σέτσενι, άνοιξε το 1849 και ήταν το πρώτο μόνιμο πέρασμα επί του Δούναβη στην Ουγγαρία. Το όνομα της το οφείλει στον Ισθβάν Σετσένι, ο οποίος υποστήριξε ένθερμα την κατασκευή της. Σχεδιάστηκε από τον Άγγλο μηχανικό Ουίλιαμ Τίρνι Κλάρκ και χτίστηκε από τον Σκώτο μηχανικό Άνταμ Κλάρκ. Η κατασκευή της χρηματοδοτήθηκε σε μεγάλο βαθμό από τον Γεώργιο Σίνα. Η διακόσμηση της γέφυρας έγινε με χυτοσίδηρο, καθώς και τα λιοντάρια της γέφυρας φιλοτεχνήθηκαν από τον Γιάνος Μαρσαλκό και τοποθετήθηκαν το 1852. Κατά τη διάρκεια του Β' παγκοσμίου πολέμου, η γέφυρα ανατινάχθηκε από τους γερμανούς στις 18 Ιανουαρίου 1945, κατά τη διάρκεια της πολιορκίας της Βουδαπέστης και μόνο οι πύργοι έμειναν όρθιοι. Η γέφυρα ξαναχτίστηκε και άνοιξε το 1949. Την εποχή της κατασκευής της, θεωρούνταν ένα από τα σύγχρονα θαύματα της μηχανικής, καθώς το κεντρικό της άνοιγμα (μήκους 202m) ήταν τότε ένα από τα μεγαλύτερα στον κόσμο. Συνέβαλε σημαντικά στην οικονομική, πολιτιστική και κοινωνική ζωή της πόλης και έγινε σύμβολο της προόδου, της εθνικής αφύπνισης και ένωσης ανατολής και Δύσης.

Γέφυρα της Μαργαρίτας

Η γέφυρα της Μαργαρίτας, είναι μία γέφυρα τριών κατευθύνσεων στη

Βουδαπέστη της Ουγγαρίας, που συνδέει τη Βούδα με την Πέστη κατά

μήκος του Δούναβη και συνδέει το νησί της Μαργαρίτας με τις όχθες.

Είναι η δεύτερη παλαιότερη δημόσια γέφυρα στη Βουδαπέστη.

Σχεδιάστηκε από τον Γάλλο σχεδιαστή Ernest Goüin και κατασκευάστηκε

από την κατασκευαστική εταιρία Maison Ernest Goüin & Cie μεταξύ

1872-1876, με υπεύθυνο μηχανικό τον Emile Nougüier.

Αυτή η γέφυρα οδηγεί στο νησί της Μαργαρίτας, με τα δύο μέρη του να

περικλείουν 165 μοίρες μεταξύ τους στην ανάκλιση προς το νησί. Ο

λόγος για αυτή την ασυνήθιστη γεωμετρία είναι ότι η μικρή επέκταση

για τη σύνδεση με το νησί της Μαργαρίτας εισήχθη βιαστικά στο

αρχικό σχέδιο αλλά δεν κατασκευάστηκε παρά μόνο δύο δεκαετίες

αργότερα λόγω έλλειψης κεφαλαίων.

Γέφυρα της Ελευθερίας

Η γέφυρα της Ελευθερίας στη Βουδαπέστη της Ουγγαρίας αρχικά ονομαζόταν Ferenc Jozsef hid (γέφυρα Franz Joseph). Η γέφυρα της Ελευθερίας είναι η συντομότερη γέφυρα στο κέντρο της Βουδαπέστης. Αρχικά χτίστηκε ως μέρος της παγκόσμιας έκθεσης Millennium στα τέλη του 19ου αιώνα. Η γέφυρα διαθέτει αρ νουβό σχέδιο, μυθολογικά γλυπτά και το οικοδόμημα της χώρας στολισμένο στο πλάι της. Ήταν η πρώτη στην πόλη που ξαναχτίστηκε αφού υπέστη σοβαρές ζημιές κατά τη διάρκεια του Β' παγκοσμίου πολέμου. Η γέφυρα χτίστηκε μεταξύ 1894-1896 σύμφωνα με τα σχέδια του János Feketeházy. Αν και ριζικά διαφορετική στη δομή, η γέφυρα μιμείται το γενικό περίγραμμα μιας γέφυρας τύπου αλυσίδας, η οποία θεωρήθηκε αισθητικά προτιμότερη μορφή κατά τη κατασκευή. Η γέφυρα άνοιξε παρουσία του αυτοκράτορα Franz Joseph. Το τελευταίο πριτσίνι στο ακρόβαθρο της Πέστης εισήχθη στη σιδερένια κατασκευή από τον ίδιο τον αυτοκράτορα και η γέφυρα ονομάστηκε αρχικά από αυτόν.

ΓΕΦΥΡΑ ΤΗΣ ΕΛΙΣΑΒΕΤ

Η γέφυρα της Ελισάβετ είναι η τρίτη νεότερη γέφυρα της Βουδαπέστης στην Ουγγαρία και εκτείνεται σε 290m. Πήρε το όνομά της από την Ελισάβετ της Βαυαρίας, μια δημοφιλή βασίλισσα και αυτοκράτειρα της

Αυστροουγγαρίας, η οποία δολοφονήθηκε το 1898.

Η αρχική γέφυρα εκλεκτικού επιδεικτικού στυλ χτίστηκε μεταξύ 1897-1903, καταστράφηκε όμως κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Γέφυρα του Ριάλτο

Η γέφυρα του Ριάλτο είναι μια πέτρινη γέφυρα και η παλαιότερη από τις 4 γέφυρες στο Μεγάλο κανάλι της Βενετίας. Ξεκίνησε να κατασκευάζεται το 1588 και ολοκληρώθηκε το 1591. Βρίσκεται στο Σαν Μάρκο και έχει ύψος 7,32m. Η ιστορία αυτής της γέφυρας ξεκινάει το 1181, που ήταν ξύλινη και με το όνομα *Quartarolo*. Συνδέοντας τις δύο όχθες του Μεγάλου Καναλιού, η γέφυρα συνέβαλλε στο ισχυρό εμπόριο της Βενετίας που ξεκινάει από τον 11ο αιώνα.

Γέφυρα των Στεναγμών

Η γέφυρα των Στεναγμών, για την οποία έχουν γραφτεί πολλά αφηγήματα, βρίσκεται στο ιστορικό κέντρο της Βενετίας με μήκος 11m.

Πιθανολογείται να έχει χτιστεί τον 16ο αιώνα, και έχει πάρει το όνομά της από τους στεναγμούς και τα βογκητά φυλακισμένων που διέσχιζαν τη γέφυρα για να δικαστούν, συνήθως χωρίς καμία ελπίδα ότι θα βγούν ζωντανοί.

Γέφυρα Ράιχσμπρυκε

Η γέφυρα Ράιχσμπρυκε είναι μια αυτοκρατορική γέφυρα με μήκος 528m που διασχίζει τον Δούναβη και συνδέει τη Μέξικοπλάτς στο Λέοπολνσταντ με το Ντοναουίνσέλ στο Ντοναουστάτ. Η γέφυρα διασχίζεται από 50.000 οχήματα τη μέρα, καθώς παρέχει και εγκαταστάσεις για μετρό, πεζούς και ποδήλατα. Η πρώτη γέφυρα που χτίστηκε στη θέση της σημερινής Ράιχσμπρυκε εγκαινιάστηκε το 1876 με το όνομα Κρόνπριντς- Ρούντολφ- Μπρύκε και άλλαξε σε Ράιχσμπρυκε το 1919. Κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο αυτή η γέφυρα ήταν η μόνη στη Βιέννη που δεν υπέστη σοβαρές ζημιές. Το 1976 κατέρρευσε σκοτώνοντας ένα άτομο και άνοιξε πάλι επίσημα το 1980.

Γέφυρα του Καρόλου

Η γέφυρα του Καρόλου είναι από τις πιο γνωστές και ιστορικές γέφυρες της Ευρώπης. Βρίσκεται στο ποταμό Μολδάβα στο κέντρο της Πράγας.

Η κατασκευή της άρχισε το 1357 από τον Κάρολο Δ' της Βοημίας, από τον οποίο πήρε και το όνομά της και τελείωσε στις αρχές του 15ου αιώνα. Η γέφυρα αυτή έκανε την Πράγα σημαντικό κόμβο στον εμπορικό δρόμο

μεταξύ της Ανατολικής και της Δυτικής Ευρώπης.

Φωτογραφίες από την εκδρομή

Οι μαθητές:
Βεδουράς-Σβάρνας Γεώργιος
Δρακοπούλου Λουίζα
Κεραμιανάκη Βασιλεία
Κλάιν Όλιβερ
Κουλουριώτη Κατερίνα
Λαδιανού Ιωάννα
Μπιράκη Βάσω
Μυριοκεφαλιτάκη Ζαχαρένια
Παραγιουδάκη Δανάη
Νταγκουνάκη Ειρήνη
Παπαδάκης Κων/νος
Ρεϊζάκη Μαρία
Σιταρένιου Χλόη
Στριλιγκάς Νικόλαος
Τουπαδάκη Μαρία
Τσεπέρκα Ειρήνη

Υπεύθυνη Καθηγήτρια:
Παπαδοπούλου Νεκταρία

Συμμετέχων: Ραφτάκης
Σπυρίδων

Παραχώρηση
φωτογραφικού υλικού και
τεχνική υποστήριξη:
Άγγελος Βουρβαχάκης